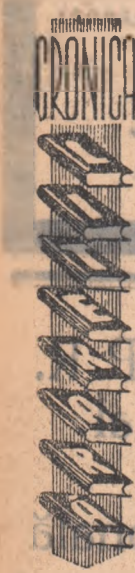

Interartistică

O CARTE SCRISA pentru snobi

Titus Popovici pictează cu o putere de plasticare sporită portrete individuale și tablouri de mase în mișcare, creează cu o siguranță mai mare încă decât în primul roman.

Cronicarii ce s-au ocupat până astăzi de „Setea” remarcă în unanimitate progresul realizat de Titus Popovici de la „Strănuț” la cel de al doilea roman al său. Intr-adevăr, în „Setea” registru, amplificat, toate calitățile datorită cărora „Strănuț” a cunoscut la apariție un succes deosebit, din plin meritat, pândind totodată constata biruirea slabiciunilor proprii totuși aceluiași roman. În noua sa carte, Popovici pictează cu o putere de plasticare sporită portrete individuale și tablouri de mase în mișcare, creează cu o siguranță mai mare încă decât în primul roman.

Orieti ar depăși însă „Strănuț” în privința realizării artistice „Setea” se integrează în aceeași preocupare și a prima narațiune de mari proporții a lui Titus Popovici. „Strănuț” era romanul anilor de război și teroare fascistă; „Setea” sugerează viața dintr-un secol epic ce se a-nunță neobișnuit de vast și care își propune să alcătuiască o frescă a întregii societăți contemporane, a vieții tuturor claselor, a transformărilor revoluționare din lumea satului ca și din aceea a orașului. Avem toate temerile să nu ne îndoiem de realizarea proiectului, atât de îndrăzneț al scriitorului, atât de acut, deși prin vîrstă aparține unei generații tinere, judecînd după izbăvitele abilitate în acest sens în „Strănuț” și „Setea”. În aceste opere, autorul urmărește confruntarea în momente istorice decisive, a intereselor materiale și a tendințelor politice proprii claselor în luptă, confruntarea ideologică, a principiilor morale, a mentalităților, a modelului de a gândi caracteristic diferitelor categorii sociale și individualizate ce le reprezintă. Romanicivul înfățișează astfel examenul pe care clasele și indivizii îl duc în fața istoriei, în viltoroarea luptelor sociale, relevînd modul concret în care destinul fiecărui participant la marile evenimente se decide în funcție de atitudinea adoptată față de tendințele adînci ale dezvoltării social-istorice. Procedînd astfel, romanicivul nu și impune, ca preocupare primordială, reconstituirea exactă a evenimentelor, aceasta fiind treaba istoricilor, nici evocarea lor literaturizată. Evenimentele istorice ca atare sînt înfățișate în „Strănuț” și „Setea” numai în măsura în care ele sînt răsfrîng în viața personală a eroilor, determinîndu-i cursul, înfrîmînd hotărîrile formarea sa devenirea unor caractere.

Ce se petrece în „Setea”? Frîngînd împotriva forțelor reacționare, alcătuite din politicieni monști, chiaburi și elemente legionare, teroriste, țărani din Lunca, mobilizați de partidul clasei muncitoare, își impart moșia baronului Romulus Papp de Zerind și intră cu plugurile în ea. Astfel, ei ajung să-și potolească „setea” seculară de pămînt. Reforma agrară realizată de regimul democratic popular nu e însă o reformă ca altele, o reformă oarecare. Toamăi pe această idee se clădește ro-

vac. Aceiași vigoare epică este proprie episodului în care comunității deoacă o altă manevră a reacțiunii: încercarea lui Romulus Papp de Zerind de a provoca o ciocnire sîngerosă între țărani din Lunca și moșii de pe moșia sa. După ce li se dă să bea din belșug, moșii sînt trimiși, cu sticlele de rachiu în buzunare și cu cuțitele la brîu, în frunte cu avocatul Spinău, colaboratorul cel mai apropiat al baronului. Temîndu-se că, prin împărțirea moșiei, nu vor mai avea unde să muncească, moșii sînt porniți, să implinte cuțitul în orice voiește să se atîngă de pămîntul lui „buciu Rom”. E un moment de tensiune dramatică acela în care moșii și țărani săraci din Lunca, aflați față în față stau gata să sară unii asupra altora. Acest scop îl urmărește prin discursul său provocator, Spinău. El primește însă, pe loc, riposta: sărăci-mea din Lunca își strîngă hotărîrea de a dobîndi pămînt. Incoredarea crește, cînd învățătorul George Teodorescu, membru în celula de partid sătesc, declară că moșia „nu mai este a cetățeanului Romulus Papp, ci a foștilor soldați, a văduvelor de război și a săracilor din satul Lunca”. Cu mina pe cuțite, moșii așteaptă doar semnalul pornirii la mîcel. Cuvintele lui Ardeleanu, secretarul celui de partid, care anunță că și coloniștii moși vor primi pămînt, au darul de a-i potoli pe a-ceștia, strîmduți în schimb pe luncani, care ar voi să le revină exclusiv lor întreaga moșie a baronului. Spiritul se vor liniști datorită intervenției lui Mitru care, invitîndu-i la mîncina, sînt înfrîmînd asupra sa însuși, reprimînd ceea ce e înapoiat în propria conștiință roștește cuvinte ce în-

raci improprietăți prin reforma agrară decretată de guvernul democrat, de Partidul Comunist. Mitru Moș, pe care îl cunoașteam încă din „Strănuț” ca un țaran dîr, însetat de dreptate și de o viață mai bună, participă în „Setea”, ca pămînt la lupta pentru pămînt, ca președinte al comisiei de improprietare. Pe cîmp, bîntînd fărîșii împrejurul lotului său, el vorbește vecinului său Avram Iancu despre partid: — „Avram, tu știi cine-ti-a dat pămînt?... — Știu, ai-se celălalt. Bunul dumnezeu... — Ce dumnezeu, mă? Cum poți vorbi așa? Partidul Comunist, oi înțeles?... Partidul Comunist Romîn... Și încă mare mult bine va mai face, fiindcă el este partidul oamenilor săraci și luptători”. Dobîndirea pe cale revoluționară a pămîntului pe care îl muncesc în-seamnă, pentru țărani săraci, nu numai începutul unei vieți mai omenești, ci, implicit, și o înțelegere profundă a fenomenelor sociale, ca și a propriilor rosturi. Din țărani pămînt, partidul va elibera de exploatarea seculară a moșierilor, creînd prin această prilej pentru dezbobierii conștiințelor lor, pentru smulgerea din inapoierie. Aceasta este ideea fundamentală, pe care cititorul o poate deduce din desfășurarea întâmplărilor, din evoluția destinelor omenești relatate în roman.

Preajacerea mentalității țăraniilor săraci se produce în focul bătăliilor politice, pe care romanicivul le pictează cu o artă perfectă, formată la școala marilor prozatori romîni, ca și a unor maestri de peste hotare ai romanului realist socialist. Cine citește romanul nu va uita niciodată unele episoade. Nu uita bunăoară episodul în care țărani din Lunca și din alte sate pornesc ațîțați de elemente reacționare, împotriva țăraniilor maghiari, pentru ca în momentul cînd activității le vestește împărțirea pămîntului moșieresc, să se îndrepte, ca un singur om, în frunte cu reprezentanții partidului spre sediul preturii, pentru a gonii pe pretorul reacționar ce împiedicase realizarea reformei agrare în plasa respecti-

„ARTA PLASTICĂ DIN R. P. ALBANIA”

Expoziția „Artă plastică din R. P. Albania” deschisă de curînd la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice oferă o imagine vie a înfloririi artelor în republica prietenă, a dezvoltării generale a culturii poporului albanez în anii regimului de democrație populară, spre deosebire de trecut cînd burghezia și moșierimea jineau pe oamenii muncii din Albania în cel mai negru întuneric. În timp scurt poporul a fost ridicat la o viață nouă și, odată cu socialismul a venit pentru muncitorii și țărani albanezi era unei nemăicunoscute înfloriri culturale și artistice. Despre aceasta, despre viața nouă, despre răspîndirea luminoasă a culturii în țara vorbesc în limbajul lor propriu lucrările de artă plastică din expoziție. Evocînd trecutul dureros, multe din aceste lucrări înalță înm de slavă partidului care a mobilizat poporul la luptă împotriva ocupației fasciste, pentru eliberarea patriei. Impresionante sînt astfel prin dirigența pe care o exprimă bursele unor partizani sculptate de O. Paskali sau portretul sculptat al mamei eroului Mihail Dari, al lui L. Nikolla. N. Zajmi descrie în tabloul său „Refugiații”, imaginea suferințelor provocate de război, în timp ce S. Kaceli arată cum luptau partizanii împotriva cetrotipărilor în tabloul „Trecerea diviziei a-1-a peste râul Skumbin”, pentru ca B. Sejdiu să sîrbă-torească încoronarea luptei victorioase a poporului în tabloul „Eliberarea Tiranei”. Multe lucrări expuse, gra-

„Partizana” — sculptură de O. Paskali

teresant aspecte din viața contemporană a Albaniei. Iocurile ei pitorești și oamenii ei harnici, aduc mîrțurii prețioase despre succesele construcției socialiste în R. P. Albania.

ALEXANDRU ANDRIȘOIU

PARTIDU-N MINE a sădit căldură

E-atia liniște în jur cînd scriu de parcar crește liniștea din mine. Uită, tăcut ca Sînxul în pustiu, ca stîncile în marile saline, — o! s-ar părea că am ieșit din timp că niciun sapa nu mă înconjoară, că surghiunit pe anticul Olimp ambrozie cu zeli beau.

E seară și plopii, spade verzi, au împietrit. Dar liniștea mi-e foarte-nclătoare. Mi-i sufletele mereu neliniștit o scoică-n care freacă o mare, o rouă ce răștrînge-un univers. Prin mine străzi se rîndesc și drumuri sunate de al oamenilor mers — și Reșița din coșuri iscă fumuri. Cad cataracte clare în Carpați — un ritm care lumina o îmbeie. Cîntăci voi ape frînte, lăudați pe Ilici și înalta lui făclie!

Aud, aud, cum pe sub munții bruni la negre adîncimi răcoritoare, o mină albă dăruie cărbuni acestelor ere. Cresc gilgittoare pe scări de fier, țîțeiuri și ulei. Miroase a molli și a benzină pe unde trec tovarășii vechi de-al mel și cîntă despre munte și lumină.

și reiașă că este angajat al Cazinoului din Constanța. Ce socoteală și-au făcut tovarășii de la Stat? Socotîndu-l pe Sollini ca aparținînd unei întreprinderi a regiunii, Sfatul popular regional va avea astfel dreptul de a-l autoriza să prezinte spectacole în regiune și fără avizul O.S.T.A. Secția culturală a Sfatului popular regional încalcă astfel dispozițiile directive cuprinse în circulara emisă la 30. XI. 1957 către sfațurile populare raionale în vederea stîrpirii șușanilor, în care se precizează că Sfatul popular regional „nu eliberează (s. n.) autorizații și nici nu prelungește autorizația O.S.T.A.-ului”, eliberînd „autorizații numai pentru echipele artistice amatoare din regiune”. În aprilie a.c. deci, Aldo Sollini pre-

Sollini cu 10 persoane poate da spectacole în regiune pe o perioadă nelimitată. Cîntărețul inițiator al acțiunii vine la București, își procură niște „capete de așii” ca Lavinia Slăveanu, Gianni Spinelli, Dan Georgescu, Nae Roman, Bimbo Mărculescu etc. Trupa astfel încheagă cu autorizația semnalată de tovarășii Ghinea, și la zborul spre Tulcea — primul popas al turneului. Cuculis Grigore, directorul Casei de cultură din oraș, s-a închinat în fața „autorizației” Sfatului popular regional și a avizat spectacolul în numele... Sfatului popular raional. Cuculis ia șușaneaua sub egida Casei de cultură, oferîndu-i bilete, adresa către tipografia „8 Mai” pentru tipărirea

Nu de mult a apărut în E.S.P.L.A. o carte intitulată „Premiera de gală” avînd drept autor pe Ștefan Popescu. Curios, am luat-o s-o citesc. După ce am întors coperta destul de lipsită de gust, mi-am oprit ochii asupra unor motto-uri dintre care cel de al doilea îndeamnă „să ne îndalțăm deasupra miseriei vieții și să cîntăm: „Diez trae... M-a nedumerit profund, dar am trecut mai departe și m-am adîncit în lectură. Nu însă fără multe dificultăți. În primul rînd, textul este împănă de cuvinte în limbi străine, la fie-care 4-5 rînduri, care nu-și găsesc nici o justificare pentru a-și surăra înțelegerii ideilor cărții sau pentru crearea „atmosfera”, cuvinte al căror rost este poate acela de a demonstra că autorul le cunoaște.

În al doilea rînd, stilul este vicat de o pretențiozitate ridicolă, abundă în exagerări și contorsțiuni verbale. Într-o listă de cuvinte tari și neologisme „de efect” care n-au alt efect decît acela de a provoca iarătărea cititorului față de ceea ce moștre: „Claviatura suflătească a genului este colosală, pînă la nemărginire”. „In reverberațiile tremurătoare, paliditatea lui Ulrich era și mai pronunțată. Săbiile de lumină, ce strălucneau vitrinele pînă ce-l trec prin trenul, că-l înțulesc inima”. „Pudelele de căi lactee l'orbesc. Îl poartă într-o mîltăciune lume de vis aceluiași oarțăre-risticile firii lui”. „Pața palidă a lui Ulrich se crispă și căpăți severitatea implacabilă a unor portative...”. „Pumnalele violente îl crispă-ză, frîgul umed îl încheagă. Mereu aceeași obsesăntă preocupare — Fidelio, Florelan. Se îmbulzesc tu-mușoare acorduri”. „Ne culundam cu toții în oceanul tău sonor cînd bîntuiau de furtuni lăuntrice, mai lăuntrice decît tainele cele mai ascunse, cînd plîndea ca într-o

visare nealvea pe andante-le care sur-pău orice comparație, care dă virtutea neputinței de a te ex-prima”. „Ce rost are acest delir de „pumnale”, „săbiu”, „irizări”, „reverberații”, „fulgurații”, „turturi”, „faine” ș.a.m.d.? Ele încearcă să ascundă într-o armură pom-pomă lipsa capacitații de analiză a vieții suferințelor eroilor, „urteții nepătrunși de a se exprima” împede, propriu și pe înțeleșul cititorului, ideile pe care orea să le transmită. Autorul, socotînd probabil că nu și-a demonstrat suficient erudiția, mai dă, colac peste pupăză, cititorului în anumite momente și niște fragmente de partituri, simfonice ca să nu se mai oborească el să descrie literar ce cîntă eroii sau ar fi vrut să scrie.

S-ar putea spune, de către cineva dispus să ia cu orice preț apărarea autorului, că aceste partituri sînt numai de ordin formal și că lipsurile în acest domeniu pot fi scuzate dacă autorul are to-ruși de comunicat ceea ce simțea în im-potriva valului murdar al decadentismului, împotriva ofensivii imperialiste în cultură? Foarte bine, putea să scrie. Dar n-a scris. Voa să scrie despre muzică, despre lupta muzicienilor progresiști împotriva valului murdar al decadentismului, împotriva ofensivii imperialiste în cultură? Foarte bine, putea să scrie. Dar n-a scris. Mulumit să însuleze niște fraze stră-lucitoare, să pună la un loc câteva nume de muziceni renumiți în dorința de a epata cititorii snobi dar a dat greș. Să fie clar. Nu avem nevoie de cărți care nu găsesc altă rezolvare pentru suferințele oamenilor muncii din țările ca-pitaliste decît propunerea de a se „îndalța deasupra miseriei vieții” și a cînta pe portativele unor portative dulcegi, demobilizatoare. Nu avem nevoie de literatură scrisă cu alte scopuri decît acela al educării cititorilor, al însușirii lor în munca și lupta pentru construirea socialismului.

B. DUMITRESCU

PICTORUL ceva a uitat

(Privind un desen pe o cutie cu bomboane)

Ce frumos e palmierul sprînjînd pe pămîntul proaspete cerul! Și culori prin tot locul. Ce frumoasă-i și nuca de cocos. O girafă, sub nas, Tine fructe prelungi de-ananas. Totul e bine și-n pace. Un negru privește natura și tace.

Și totuși, pe-această cutie care vrăjește și place și-mbie pictorul ceva a uitat: a uitat un braț înelat care păzește cu cravașa de piele de porc pe acel ce sudorează și-o storp, pe acel ce țin Africa-n mîini dar fără să-i fie stăpîni.

Afișul „Nu!” de I. Lessen

simfii ei înșiși la o asemenea autodegradare etică și profesională. Ceea ce înțelegem însă clar este că secția culturală a Sfatului popular regional Constanța trebuie

Pină cînd vor mai putea acționa în vole formații dubioase ca cea semnalată de „Contemporanul” la Mangalia, în impresariatul nu mai puțin cunoscutului Zabolovsch, avînd ca „soțistă” pe Puica Stoica? Pînă cînd va mai autoriza Sfatul popular regional Constanța prestidivertitori de teapa lui Sasu Benedict (neîndînd autorizat de O.S.T.A.) semnalat de curînd la Bîneasa (raionul Adam Clisi) oferînd programe improvizate în schimbul unor importante sume provenite din fondurile culturale ale gospodăriilor colective? (Cit despre valoarea cultural-educativă a unor asemenea scamatori, nu se mai îndoește nimeni). Forurile în drept ale Ministerului învățămîntului și Culturii și Sfatul popular regional trebuie să ia de urgență măsurile necesare pentru curmarea de îndată a șușanilor. Această activitate care n-are nimic comun cu adevărata artă și educație a cetățenilor.

M. FLORIAN

Amplă frescă a vieții satului contemporan

raci improprietăți prin reforma agrară decretată de guvernul democrat, de Partidul Comunist. Mitru Moș, pe care îl cunoașteam încă din „Strănuț” ca un țaran dîr, însetat de dreptate și de o viață mai bună, participă în „Setea”, ca pămînt la lupta pentru pămînt, ca președinte al comisiei de improprietare. Pe cîmp, bîntînd fărîșii împrejurul lotului său, el vorbește vecinului său Avram Iancu despre partid: — „Avram, tu știi cine-ti-a dat pămînt?... — Știu, ai-se celălalt. Bunul dumnezeu... — Ce dumnezeu, mă? Cum poți vorbi așa? Partidul Comunist, oi înțeles?... Partidul Comunist Romîn... Și încă mare mult bine va mai face, fiindcă el este partidul oamenilor săraci și luptători”. Dobîndirea pe cale revoluționară a pămîntului pe care îl muncesc în-seamnă, pentru țărani săraci, nu numai începutul unei vieți mai omenești, ci, implicit, și o înțelegere profundă a fenomenelor sociale, ca și a propriilor rosturi. Din țărani pămînt, partidul va elibera de exploatarea seculară a moșierilor, creînd prin această prilej pentru dezbobierii conștiințelor lor, pentru smulgerea din inapoierie. Aceasta este ideea fundamentală, pe care cititorul o poate deduce din desfășurarea întâmplărilor, din evoluția destinelor omenești relatate în roman.

Preajacerea mentalității țăraniilor săraci se produce în focul bătăliilor politice, pe care romanicivul le pictează cu o artă perfectă, formată la școala marilor prozatori romîni, ca și a unor maestri de peste hotare ai romanului realist socialist. Cine citește romanul nu va uita niciodată unele episoade. Nu uita bunăoară episodul în care țărani din Lunca și din alte sate pornesc ațîțați de elemente reacționare, împotriva țăraniilor maghiari, pentru ca în momentul cînd activității le vestește împărțirea pămîntului moșieresc, să se îndrepte, ca un singur om, în frunte cu reprezentanții partidului spre sediul preturii, pentru a gonii pe pretorul reacționar ce împiedicase realizarea reformei agrare în plasa respecti-

Scenă din piesa „In căutarea bucuriei” de Rozov, pe scena Teatrului „C. Nottara”

SA-FOLOSIM TOATE FORTELE TINERETULUI pentru urgentarea recoltării în G.A.S.

Imbunătățiri în aprovizionarea piețelor

În ultimele zile unitățile comerțului de stat din majoritatea orașelor, centrelor muncitorești și stațiunilor balneoclimaterice ale țării au îmbunătățit simțitor aprovizionarea populației cu legume și fructe. Pretutindeni se aduc în piețe cantități mai mari de roșii, ardei, cartofi noi, ceapă, castraveți, fasole verde, dovlece, fructe timpurii etc. Au început să apară de asemenea vinetele, caștele, merele și perele de vară.

Deși întârziată, producția bună ce se anunță la toate sortimentele de legume și fructe, ca și măsurile luate de unitățile comerțului de stat au creat condiții care într-un timp scurt aprovizionarea populației cu aceste produse să fie din ce în ce mai bună, iar prețurile tot mai convenabile. Luna aceasta comerțul socialist desface aproximativ 38.000 tone de legume și fructe, cu 16.000 tone mai mult decât în luna iunie. În prezent, pentru a îmbunătăți aprovizionarea populației și în regiunile deficiente în producția de legume și fructe, în încercarea de a pune pe piețe produsele în cantități mai mari și mai bune, au început să fie organizate expediții de legume din regiunile unde recolta de zarzavaturi a fost bună.

Astfel în Capitală se aduc fructe proaspete din regiunile Iași, Timișoara, Ploiești, Pitești, Galați și Bacău. În același timp din regiunile București se trimit la Constanța roșii, castraveți și varză. Din regiunile Galați se expediază pentru regiunea Bacău ceapă, fasole verde, varză, dovlece, castraveți etc. Totodată mai multe regiuni, printre care Craiova, Oradea, Timișoara, București și Galați, contribuie în această măsură la aprovizionarea cu diferite legume și fructe a centrelor muncitorești și a Hunedoara și Orășul Stălin.

În vederea satisfacerii cerințelor consumatorilor a fost extinsă considerabil rețeaua de desfacere prin amenajarea de noi piețe în toate centrele aglomerate din țară.

SA-FOLOSIM TOATE FORTELE TINERETULUI pentru urgentarea recoltării în G.A.S.

(Urmare din pag. 1-a)

cu în câmp, controlul lucrărilor zilnice, ritmul de desfășurare a campaniei. Aici nu se face o evidență zilnică a lucrărilor efectuate, iar mecanizatorii nu au sarcini bine stabilite pentru ziua următoare. La acestea se mai adaugă și lipsa calificării profesionale a unor mecanizatori, cărora li s-au încredințat combine și care sînt nevoiți ca la cea mai mică defecțiune să rămână cu combina în la (în ziua de 9 iulie două combine n-au lucrat din aceste motive).

Cind organizați prost munca, dai vina pe timp

Din păcate însă, nu toate organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile agricole de stat din raionul Fetești au acordat atenția cuvenită mobilizării tineretului la bătaia recoltei. Gospodăriile de stat ca cele din Fetești, Bărgan, Tândărei, Cocargea și altele rețineră pînă la 9 iulie cu combinele abia 30-40 la sută din suprafețele înmănușate cu griu. La gospodăriile agricole de stat Cocargea, Fetești și Tândărei, de exemplu, cauza principală a rămînării în urmă nu o constituie timpul nefavorabil ci, în primul rînd, staba organizare a muncii. Aici deși combinele au fost pe toată durata campaniei în bună stare de funcționare, pentru că în baltă o bună parte din timpul zilei se menține o umiditate abundentă (diminuată pînă tîrziu se menține roua, iar spre lăsatul serii pazele se jilăvesc din aceeași cauză), capacitatea de lucru a combinelor nu putea fi folosită. În aceste condiții era necesar ca paralel cu combinele să se folosească acceratori-legători și echipe de coșari. Organizația de bază U.T.M. și conducerea gospodăriei de stat nici acum cînd, din cauzele arătate mai sus, ritmul zilnic de recoltare nu este atins, nu întreprind măsuri menite să ducă la grabirea strîngerii recoltei. Se impun asemenea măsuri, mai ales pentru faptul că G.A.S. Cocargea are o recoltă de orz și griu foarte bună. De pe suprafețele recoltate pînă acum s-au obținut producții medii la hectar de 2.200 kg. orz și peste 2.500 kg. griu, depășindu-se producția planificată la hectar cu 400 kg. griu și orz.

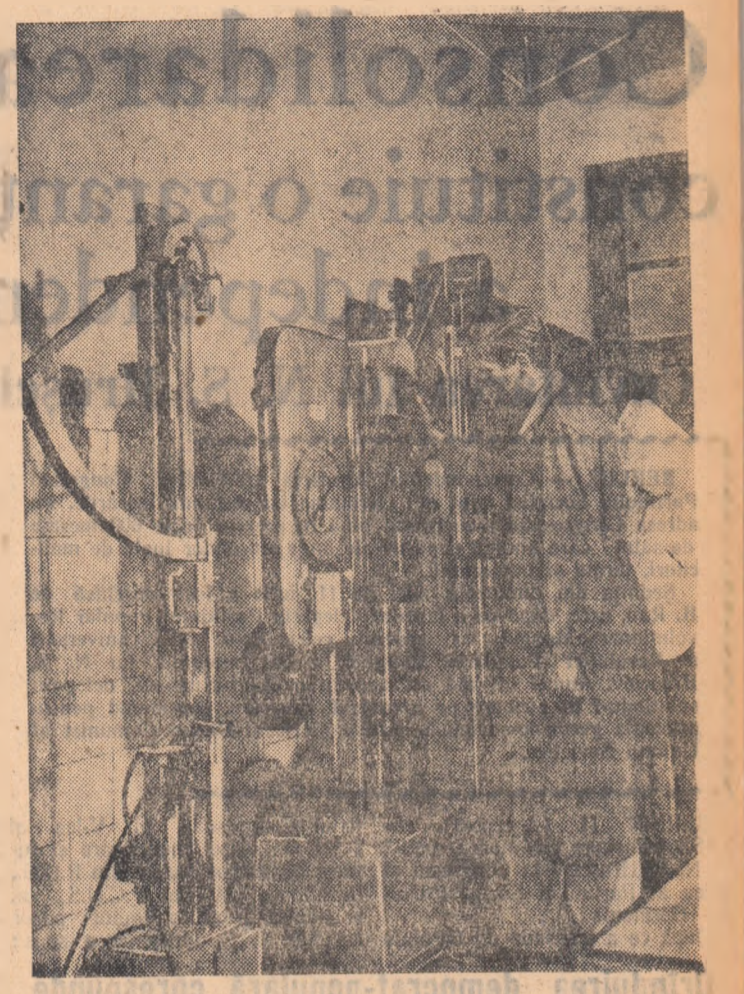
La G.A.S. Tândărei, alte cauze, la fel de subiective, au dus la întârzierea nefastă în desfășurarea actualei campanii. Dacă tinerii combinarii de aici se străduiesc să folosească la maximum timpul bun de lucru și capacitatea celor 32 de combine, în schimb organizațiile de bază U.T.M. și conducerea gospodăriei nu se preocupă în aceeași măsură pentru a le asigura condiții bune de lucru. Fiecare combină de aici nu lucrează nici 4-5 ore într-o zi. Cîror cauze se datorează această situație? Tîrîgîndu-se pregătirea campaniei de la o zi la alta, conducerea gospodăriei s-a pomenit în plină campanie fără numărul corepunător de saci și de mașini necesare transportării cerealelor de la combine la baza de recepție, de care o depart doar cîteva sute de metri. Aceste fapte duc la irizarea timpului alt de prețios acum, în vîrf de campanie. Pe lîngă toate acestea se mai pierd ore întregi și la baza de recepție, deoarece conducerea gospodăriei nu a stabilit din vreme ca cei de la siloz să asigure descărcarea imediată a cerealelor transportate de la combine.

Situații asemănătoare și altele se petrec și la G.A.S. Bărgan și Fetești. Organizația de bază U.T.M. și conducerea gospodăriei de stat Fetești neglijează organizarea muncii în câmp, controlul lucrărilor zilnice, ritmul de desfășurare a campaniei. Aici nu se face o evidență zilnică a lucrărilor efectuate, iar mecanizatorii nu au sarcini bine stabilite pentru ziua următoare. La acestea se mai adaugă și lipsa calificării profesionale a unor mecanizatori, cărora li s-au încredințat combine și care sînt nevoiți ca la cea mai mică defecțiune să rămână cu combina în la (în ziua de 9 iulie două combine n-au lucrat din aceste motive).

Azi: Finalele Campionatelor europene feroviare de box

Astăzi seară de la ora 20 stadionul Giulești va găzdui reuniunea finală a campionatelor europene feroviare de box, la sfîrșitul căreia vor fi desemnați cei 10 cîștigători ai medaliei U.S.C. Gala de închidere are în ring 20 dintre cei mai buni boxeri feroviari dintre care 9 sînt din echipa R.P.R.

Programul complet al meciurilor (în ordinea categoriilor) este următorul: I. Turcu (R.P.R.)—G. Sevestianov (U.R.S.S.); A. Morăruș (R.P.R.)—J. Korodi (R.P.U.); A. Baradin (U.R.S.S.)—I. Bocanov (R.P.R.); V. Czekeli (R.P.R.)—V. Vasilev (U.R.S.S.); G. Pall (R.P.U.)—J. Sweeney (Anglia); M. Stoian (R.P.R.)—H. Perry (Anglia); St. Cojan (R.P.R.)—V. Kirilov (U.R.S.S.); V. Vlașescu (R.P.R.)—G. Langner (R.D.G.); P. Zaharia (R.P.R.)—B. Demin (U.R.S.S.); D. Ciobanaru (R.P.R.)—Senchin (U.R.S.S.).

În cadrul Institutului de cercetări pieliere, cauciuc și sticlă din Capitală se fac cercetări pentru noi produse tehnologice, îmbunătățirea proceselor existente și lărgirea gamei de sortimente în domeniul pielăriei, cauciucului și sticlei. În timpul muncii cercetătorii au obținut piei de bovine cu față corectată și piei de bovine, porcine și caprine cu față contractată. S-au realizat piei de mînuși și jachete tăbăcite în săruri de crom, sandale din material plastic, talpă de microproso foarte ușoară, curele de bătaie foarte rezistente pentru industria textilă și altele.

In foto: În laboratorul de probe fizico-mecanice.

Spartachiada de vară a tineretului 128.951 participanți în regiunea Suceava

În cadrul celei de-a treia Spartachiade de vară a tineretului în orașele și satele regiunii Suceava se desfășoară Festivalul culturii și sportului. La Festival participă peste 700 formații artistice de amatori, 400 echipe sătești de fotbal, 492 echipe de oină, echipe de baschet, volei și altele. Festivalul a dat un impuls serios acțiunii de dezvoltare a sportului de masă. Prin muncă voluntară au fost amenajate zeci de terenuri de sport. Numai în raionul Fălceni tinerii sportivi au amenajat 27 de terenuri de fotbal, 36 terenuri de volei, piste cu obstacole pentru proba G.M.A., terenuri de oină, piste de atletism. Pentru dotarea noilor colective sportive cu echipamentul și materialele necesare, saturele populare au alocat fonduri de peste 200.000 lei.

În regiunea Suceava la concursurile Spartachiade de vară a tineretului au participat 128.951 tineri, dintre care 25.000 fete. Interfecerea de atletism au fost interesante, prilejind afirmarea a numeroși tineri. În concursul fazei pe raionul Botoșani, țărănul muncitor Lăscu Dan din comuna Bălușeni a sărit la lungime 5,37 m., iar Gheorghe Ungureanu din comuna Sulița a cîștigat proba de înălțime juniori cu rezultatul de 1,47 m.

În scopul popularizării și răspîndirii diferitelor discipline sportive la sate, 150 de echipe orașenești au plecat în comune unde au susținut jocuri demonstrative cu echipele alcătuite din țărani muncitori.

PE SCURT

Campionatele republicane de atletism s-au continuat vineri după amiază pe Stadionul Republicii cu disputarea finalelor la 7 probe. Performerul zilei a fost atletul Zolian Szabo (C.C.A.) care a stabilit un nou record al țării la stăruirea cu pînina, trecînd peste ștacheta rădății la 4,30 m. Vechiul record deținut de același sportiv era de 4,30 m. Iată cîștigătorii celorlalte finale: bărbni: 400 m. garduri: I. Savel (Dinamo) 52'410; 3000 m. obstacole: C. Aioanei (C.C.A.) 9'00"10; disc: V. Manolescu (Dinamo 49,51 m.; femei: lungime: Liana Szabo (C.C.A.) 5,60 m.; disc: Parascovia Lucaei (C.S.U.) 47,05 m.; 80 m. garduri: Liana Jung (C.C.A.) 11"7/10.

La cea de-a 14-a ediție a campionatelor mondiale de gimnastică care s-au încheiat recent la Moscova, au fost atribuite 86 de medalii. Pe țări medaliile au fost repartizate astfel: U.R.S.S. — 26 medalii de aur, 6 de argint, 8 de bronz; R. Cehoslovacă — 2 medalii de aur, 9 de argint, 9 de bronz; Japonia — 1 medalie de aur, 13 de argint, 3 de bronz; R.P. România — 6 medalii de bronz (echipa feminină pentru locul III); R.P.F. Iugoslavia — 1 medalie de bronz.

În ultimul meci al turneului pe care l-a întreprins în U.R.S.S., echipa de fotbal Dinamo București a jucat la 10 iulie la Odessa cu formația din categoria B „Germometre”. Fotbaliștii sovietici au obținut victoria cu 1-0 (0-0).

Informații

Cu prilejul celei de-a 37-a aniversări a Revoluției Populare Mongole, vineri după-amiază a avut loc în Capitală, sub auspiciile Societății pentru răspîndirea științei și culturii, conferința intitulată „Republica Populară Mongolă în plin avînt”, pe care a ținut-o ing. Smerand Duică, cercetător principal la Institutul de cercetări zootehnice. Vorbitorul și-a expus impresiile din călătoria recent întreprinsă în R.P. Mongolă, subliniind realizările, importante obținute de tinerii mongoli în domeniul cooperativizării și dezvoltării agriculturii, al industrializării și în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

În aceeași după-amiază, Sergiu Vezona, ziarist, a vorbit la Clubul „Grivița Roșie” din Capitală, despre succesele obținute de R.P. Mongolă pe drumul socializmului.

În aceeași după-amiază, Cuptorul a fost salvat! Băieții s-au primit bucurii. Specialiștii au venit din nou și au făcut o constatare uluitoare: cuptorul, după o lună de zile de funcționare continuă, după amenajarea de „înghețare”, să se afle într-o stare excepțională.

Parcă n-ar fi pornit decît de cîteva zile. Așa sînt tinerii din Fetești. Pentru ei nu e nimic mai scump, mai drag decît uzina lor.

Cît de sărac ești cînd nu cunoști marea, neprețuita emoție a datoriciei împlinite

Am citit de curind în ziarul nostru articolul „Să nu-i tolerăm pe paraziți!”. Era aici vorba despre tineri, în plină putere de muncă dar care, fugind de orice răspundere socială, își tirase existența nemednă pe bulevarele orașelor, trăind de pe spinarea părinților.

Eu vreau să mă refer însă la acei tineri — puțini la număr — desigur — care și abandonează idealul just căruia li se consacraseră inițial. Se creează uneori în viața unui om momente mai deosebite care pun la încercare, la examen, voința și întregul caracter al omului. Voința și lăsațea se încleștează atunci într-o luptă deosebit de crîncenă. Așa se întîmplă, cred, cu acei studenți care, deși și-au ales în mod lucid și hotărît drumul în viață, la un moment dat abandonează, nejustificat. Și numai cel care a lăsat biroul prin voință răminind astfel credincios idealului său poate fi socotit om adevărat.

Fostul meu coleg de facultate Andrei Preoteasa dorise cu tof dinadinsul să devină medic, să muncească într-o policlinică, să însănătoșească bolnavii.

În timpul anilor de facultate însă, el a fost atras de viața parazitară a unor pierde-vară și și-a părăsit studiile. Acum el are aceeași ocupație ca a aceluia despre care se vorbea în articolul amintit. Sînt uneori printre acești pierde-vară și tineri care au reușit să-și termine facultatea dar care, reparțizînd acolo unde este multă nevoie de el, într-un sat sau într-o reședință de raion, refuză să meargă, răminînd ani întregi fără ocupație. Așa se petrece cu fostul meu coleg Mircea R. care, nevoind să se ducă în locul în care a fost repartizat de ministru, își pierde vremea pe bulevard ca „doctor benevol”.

Mi-amintesc că și mie mi-a fost destul de greu să îmi realizez vîslul rîșnit în inima mea încă de pe cînd eram copil. Terminînd facultatea de medicină și trebuind să plec din București, departe de colegi, într-un dispensar sătesc, uitasem — parec eu totuși marea mea pasiune, ziele și nopțile de studiu, străduințele și succesele cuprinse într-o singură propoziție pe diploma de medic. După cîteva zile de trimîntrîni am cerut însă să fiu trimis într-o circumscripție rurală.

Am ajuns la dispensarul din Verguleasa (regiunea Pitești) unde fusese repartizat.

Și dumnea ta la doftor maică? — s-a apropiat de mine o bătrînă. Am auzit că a venit un doftor tocmai de la București. — Aaa! I-am răspuns, uite eu sînt doftorul.

La auzul acestor cuvinte oamenii de pe scară m-au măsurat într-un anumit fel, din cap pînă-n picioare, iar bătrîna s-a dat într-o parte făcîndu-mi loc. Cînd am ieșit, îmbrăcat în halat alb, să-i întimplin, am rămas ul-

miat. Pe scări nu se mai afla nici un om. Eram descurajat. Știam însă că încrederea oamenilor n-o poți căpăta dintr-o dată și nu m-am lăsat învin.

Într-o noapte, ferestrele camerelor unde dormeam s-au cutremurat ca de furtună.

Domnul doctor, tovarășe, îmi monre bărbatul!

Geacă, zidarul, un om pe care-l cunoscușem cu cîteva zile mai înainte zăcea întins în mijlocul casei, cu buzele trase și înghețate. Suferea de edem pulmonar și orice întîrziere era fatală. Iar eu eram singur, fără ajutor. După cîteva ore de luptă împotriva morții bolnavul își reveni murmurînd: „Îți mulțumesc doftore că m-ai salvat!” Era pentru prima oară cînd auzeam aceste cuvinte.

În clipele acelea trăiam marea emoție pe care și-o dă îndeplinirea datoriciei de om și de medic.

Curînd după această împlinire am intrat de-ți bine în viața satului. Oamenii au început să mă cunoască, să mă stimereze.

— Vîno pe la mine, tovarășe doftor... Mă duceam. Uneori se întîmpla să observ că gospodăria omului era neîngrijită. În curte stăteau așezate claie peste grămadă lemne, cioburi de cărămizi, pale, în casă era nemăturat, pereții almuțai. Aduceam vorba pe departe cum ar putea arăta gospodăria lui dacă ar fi îngrijită. — Omul roșea. Peste o săptămînă, două, îmi bătea în găm: „Vîno tovarășe doftor și-ai vedea cit e de frumos acum!”

Într-o vreme, șantierul comunei zăceau năpădite de trosot, țărnușii lipseau sau putezeau aruncați, gardurile erau neavurite. La sfatul popular, în curte, tocmai se strînseseră cîteva tineri. Jucau trîntă cu căciula.

— Care din voi e utemist? — Toți.

Am stat de vorbă cu ei arătîndu-le ce ar putea face în locul jocului aceluia fără rost.

— Facem, au fost ei de acord. Dar și noi am avea nevoie de dumnea voastră. Veniți din oraș și vă pricepeți la echipe artistice. Ajutați-ne să înființăm și noi o echipă artistică.

Le-am promis că am să-i ajut. Din ziua aceea, în timpul ce-mi rămînea după consultații, am început împreună cu ei să punem pe picioare munca culturală din sat. Și, firește, tinerii au găsit destul timp să ajute la sistematizarea șoselei comunale, la văruirea gardurilor, la plantarea de pomi pe marginea șoselei. În cîteva săptămîni comuna arăta ca o ogîndă.

Oamenii din Verguleasa mă socotesc de multă vreme ca pe un om de la ei din sat. Desorei ei vin la mine nu numai ca pacienți ci și să-mi ceară felurite sfaturi.

Cît de mîndru sînt de acest prestigiu de care mă bucur în fața lor. La 2 martie, în acest an, sătenii din Verguleasa m-au ales deputat în comitetul executiv al satului popular. Această ma-

PROFILURI ale tinereii generații DE MUNCITORI

(Urmare din pag. 1-a)

certe. Pentru vagonetele care întîrziu la încărcat și descărcat, pentru că cineva s-a uitat sărît la el și i-a vorbit răștit... Organizația U.T.M. l-a pus în discuția adunării generale pentru atitudine necorespunzătoare. El a ascultat, cu capul plecat, ce se spunea despre firea lui și a hotărît să se facă om de treabă. Un muncitor adevărat trebuie să aibă o atitudine disciplinată în producție. Vorbele astea i-au rămas întipărite în minte, de la adunare. Și cînd vagonetele au început să întîrzie din nou și producția putea fi amenințată, el și-a zis că a fi disciplinat înseamnă să te cerți. Să te cerți zdrăvîn cu toți cei care sînt vinovați. Și așa a și făcut. A sărît însă din nou „peste cal” cu cearta lui. Și din nou a fost pus în discuția adunării generale.

...Ziua împingea la vagonete, seara învață. Ultimele doi ani ai școlii mele vroia să-i dea într-un singur an.

Împingea la vagonete și gînda. Gînda și zimbea. Li plăcea viața. Pentru ei, viața e uzina cu oamenii ei. Lubea uzina pentru că de fapt ea li ajutase să păsească în viață pe propriile-picioare. Lubea și-i plăceau oamenii, pentru că li sîngea umărul alături, pentru că trăiau și munceau, ca și el, să plîmădească aceeași viață.

...Vagonetul scîrția. De deasupra, de pe podul peste care treceau cupule ce transportau minerele de la vreo 17 kilometri, un om îl privea rîzînd. L-a văspus și el, zimbînd. Numai o secundă însă. De după cotitură a apărut cupa de minere. Încă puțin și omul lovii s-ar fi rostogolit tocmai de la înălțimea aceea. A strigat și omul a mai avut timp să se ferească. Și de-abia după aceea, Banu a avut șanse să se scerte, să-l injure pentru că e bleș și nu știe să-i păsească viața. Decî, un nou scandal. Biroul U.T.M. a hotărît să mă discute încă o dată cu el. Banu și-a dat seama că sîrșise din nou „peste cal”. „A umplut bîdul cu lapte și după aceea l-a dat cu piciorul!”

Noii intelectuali

— Și acum să mergem mai departe, la secția topline — m-a îndemnat Alexandru Cărtîș, secretarul organizației U.T.M. a uzinei. Aici, la cupatoarele circulare Piltz, muncesc cîteva tineri care în curînd vor fi laia întregii întreprinderi. Pînă vom ajunge însă la ei am să-ți povestesc un aspect din procesul de formare a intelectualității provenite din rîndurile clasei muncitorești. Un aspect...

— Asta e o temă vastă.

— Poate. Dar eu am să-ți povestesc ce a făcut practic, organizația U.T.M. — îmi răspunde tov. Cărtîș Alexandru.

Marea majoritate a elevilor din cartierul Fernezu — continuă el — sînt fiii muncitorilor din întreprinderea noastră sau ai muncitorilor mineri. Îți imaginezi că era și normal, firese, ca după ce și-au terminat școala, organizația noastră să se ocupe de soarta lor. De aceea, i-am adunat pe toți la comitetul U.T.M. și i-am întreat ce vor să se facă. Unii — că ar vrea să stea acasă și să se pregătească pentru facultate, alții — că au și ei „dreptul” la un an de odihnă. Vreo cîteva ar fi vrut să muncesc, dar acolo, o muncă mai ușoară, de funcționar. Mă minca limba să le trîndea vreo două, dar m-am stăpînit. Nu de alta, trîndea să-i ajut să fie oameni, nu cîrșii. Și i-am luat încont. I-am plimbat prin fabrică, le-am prezentat tineri care munceau și-și dădeau și ei examenle la liceu, i-am dus să vadă unde și cum muncesc părinții lor și după aceea le-am spus cam ce-ar putea face fiecare din ei, în fabrică. I-am făcut să înțeleagă că cei care au în ei într-adevăr tîrnia de a duce pînă la capăt o muncă altă de cea ce aceen de student, vor să muncescă și bine și să se și pregătească pentru aceasta. În cîteva zile au fost angajați. Și acum...

— Și-acum? — Am impresia că de-abia acum începe greutatea adevărată.

— Nu înțeleg.

— E simplu. Nu vor să mă plece din uzină. „Lasă, tovarășe, mai stăm cîteva ani și pe urmă vedem noi”. Ute, de exemplu, Săvărnuț Ion și Zigler Alexandru. Amîndoi au devenit electricieni. Dar ce electricieni, de mina iniția Sint pur și simplu îndrăgostiți de meseria lor. Fără instalații, bobinează motoare, și-ntr-o noapte îi găsești acolo unde o teorbă mai complicată. Noi vrem însă să-l trimitem pe unul la electrotehnică și pe altul la mecanică.

— Și ei? — Ei? Hm, s-au pus cu burta pe carte. De altfel îi și ajutam. Sint cîteva tovarășii ingineri care-i ajută în mod special.

— Numai pe ei?

— Nu, bineînțeles. Trimitem doar 18 oameni, dintre cei mai buni meseriași, ca burșieri și întreprinderii, la diverse facultăți. Pe Fekete Margareta o trimitem chiar la I.M.F., la Tg. Mureș.

— Și după ce-și vor termina facultatea? — Majoritatea se vor întoarce în întreprindere. Așa ne-am învoit. Cînd ești inginer în fabrica în care ai învățat meseria, muncești cu mult mai drag. Ești doar la tine acasă.

Sensul nou al unei noțiuni vechi

Acasă la tine! Sub acest titlu aș putea spune tot ce am aflat despre tinerii de la topitorie. Și asta pentru un motiv foarte simplu: pentru ei uzina e o a doua familie, e a doua casă.

luliu Dobronski este topitor. Lucrează în brigada lui Tănase Victor și e căsătorit de trei luni.

— Și soția? îl întreb.

— Aici, lucrează la cantină. De altfel, noi toți lucrăm în uzină.

— Cum, adică, noi toți?

— Păi da. Și tata lucrează la rafinărie, colea, în secția aia mare de vis-a-vis. Și mama, de asemenea, tot aici lucrează, la cupulor ăsta, e topitoare. Și soră-mea, Maria, tot aici, topitoare și șogorul, tot topitor...

...Tătaru Victor stă pe marginea patului cu scrisoarea primită de la tatăl-său, în mîna. „Am auzit că ai strîns o sumă frumoșică de bani. Foarte bine, mă bucur. Vîno acasă să cumpărăm pămînt. E cîteva care vrea să vîndă. Pămînt bun”. Lăsa scrisoarea și oftă necăjit. Pe-acasă fusese rar, doar în timpul concediilor. Cîte discuții nu avusese cu părinții! Zile întregi, în timpul concediului, le-a vorbit și povestit despre rînduilele noi din țara noastră, despre prefacerile care au loc... Și acum... scrisoarea asta... Victor privea gînditor. În nevăstă sa. Mai are puțin și-i mai dăruie încă un copil. Al doilea. Încă nu se hotărîse ce avea să facă. Pe primul însă, bineînțeles, că-l va face tot topitor.

„Vîno cu banii... Pămînt...”

...Scrisnet de piatră la Salva-Vîșeu. Acolo și-a făcut uzencia de muncitor. În brigada lui Stoian. La Săcele a aruncat podul peste Iza și Sălăuza.

— Tu, Tătarule — i-a spus atunci Stoian — ai luat contact cu clasa muncitoare. Să nu te îndepărtezi niciodată de ea.

Podul a fost terminat, șantierul închis și Tătaru mingia cu privirea linie perfectă ale podului. „Și eu, cu mințile astea... atîta frumusețe și putere!”

— Tătarule, vii cu mine la alt șantier? La Piatra Neamț.

A stat, s-a gîndit, s-a socotit și i-a răspuns privindu-l în ochi:

— Nu merg, tovarășe Stoian. Mă duc la fabrică. Mă duc la mine, în Baia Mare.

Sînt 11 ani de cînd lucrează în uzină. Fiecare cărămidă, fiecare colțoiș li sînt dragi, scumpe. „Vîno acasă să cumpărăm pămînt...” Strînsese bani să-și facă o casuță a lui aici, lîngă uzina. Și acum, scrisoarea asta... 11 ani! Ani în care și-a rostit viața pe potiră vremurilor noastre. Ani care i-au schimbat totul în el, în care a înțeles lupta partidului și și-a dat seama că locul lui nu este decît în mijlocul acestei lupte. Și acum, să cumpere pămînt, să dea înapoi cu 11 ani? „Dar nu, nu așa, nu ridicînd din umeri. Sînt răspunzător în fața conștiinței mele de muncitor de modul cum gîndesc părinții mei. N-am voie să-l las să trăiască așa cum au apucat din vremurile trecute. Trebuie să fac mai

Victorie

...Cuptorul de tip Piltz a atins în 1953 cel mai mare record al său: 11 luni. Unsprezece luni de ardere continuă, zi și noapte, unsprezece luni în care plumbul a curs continuu. De atunci, cupulorul nu a mai mers decît 5, 6, 7 sau 8 luni pînă la reparații generale.

— Cuptorul nostru va merge un an.

Specialiștii l-au privit pe Tătaru mirati. Unii au răcatat care neîncetători din umeri. „Sînt dati precize care dovedesc că lucrul acesta este o utopie”. Băieții din brigada lui Tătaru au tăcut și s-au pus pe treabă. Mai multă atenție, mai multă grijă și cupulorul funcționa ca un ceas. Pînă într-o zi însă, Ziua aceea... Orificiile de eliminare a materiei și a plumbului se întundăseră. Totul se elimina prin orificiul de scurgere a zgurei. Cuptorul era amenintat să „înghețe”. Aceasta însemna scoaterea lui din funcțiune pentru cel puțin 8 zile. Producția ar fi stagnat, cheltuieli suplimentare de repunere în funcțiune, angajamentul dus pe girul. Specialiștii au decretat din nou: „Nu se mai poate face nimic”. Și au dispus încălzirea unui alt cuplor.

Atunci însă a început adevărata bătaie. Cuptorul trebuia repus în funcțiune din plin mers și nu altfel. S-au auzit tuburi de oxigen și în orificiul de scurgere a plumbului s-a făcut o gaură. S-a astupat gaura, dar au făcut-o din nou. Alta și alta. În jurul cupulorului mormam de răngi îndoită creștea, oamenii erau nervoși, obosiți. Trei zile și trei nopți de luptă. Și la capătul lor a început să curgă plumbul, întii ca un fîrîș subțire, apoi mai gros, și mai gros, pînă ce a revenit la normal.

Cuptorul a fost salvat! Băieții s-au primit bucurii. Specialiștii au venit din nou și au făcut o constatare uluitoare: cupulorul, după o lună de zile de funcționare continuă, după amenajarea de „înghețare”, să se afle într-o stare excepțională.

Parcă n-ar fi pornit decît de cîteva zile. Așa sînt tinerii din Fetești. Pentru ei nu e nimic mai scump, mai drag decît uzina lor.

Consolidarea unității țărilor socialiste constituie o garanție sigură a capacității lor de apărare, a independenței și suveranității lor naționale

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov la Congresul Partidului Socialist Unit din Germania

BERLIN. — Corespondentul Agerpres transmite: Congresul Partidului Socialist Unit din Germania își continuă lucrările. Pe adresa Congresului s-au primit pînă în prezent peste 600 mesaje de salut care anunță depășiri ale angajamentelor luate de muncitori, țărani și intelectuali.

Ședința din dimineața zilei de 11 iulie a fost deschisă de H. Rau, care, după ce a felicitat delegația Partidului Popular Revoluționar Mongol cu prilejul celei de-a 37-a aniversări a Revoluției Populare Mongole, a dat cuvîntul lui N. S. Hrușciov. Atunci în sală au izbucnit ovății furtunoase, delegații saluându-l în picioare pe tovarășul Hrușciov, ovăționind pentru prietenia germano-sovietică, pentru glorioul Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Orînduirea democrat-populară corespunde intereselor fundamentale ale oamenilor muncii

În Republica Democrată Germană s-a realizat ceea ce au visat întemeietorii comunismului științific — Karl Marx și Friedrich Engels — curajoși luptători pentru libertatea și fericirea poporului german, eminenți militanți ai mișcării muncitorești internaționale — August Bebel și Franz Mehring, Karl Liebknecht și Rosa Luxemburg, Ernst Thälmann, Clara Zetkin și mulți alții.

Faptul că Germania a pășit pe calea socializării are o însemnătate istorică mondială. Acum orice om cu judecată sănătoasă vede că calculele imperialiștilor în ce privește subminarea construcției socialiste în R.D.G. au eșuat complet. Oamenii muncii din republica noastră, sub conducerea Partidului Socialist Unit, au ieșit cu cinste din încercări, învingînd în calea lor multe obstacole.

Pînă în prezent într-o singură țară — în Uniunea Sovietică — a fost desăvîșită construirea socializării. Acum noi intrăm în epoca de desăvîșire a construcției socialiste în multe țări.

Recent a avut loc Congresul al VII-lea al Partidului Comunist Bulgar, care a făcut bilanțul marilor activități a partidului și a constatat că în Bulgaria transformările socialiste au fost în linii mari terminate.

Congresul al XI-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia a constatat de asemenea că în Cehoslovacia socializmul a reperțat o victorie hotărîtoare, că la ordinea zilei stă sarcina de a desăvîși în următorii ani construirea socializării. Cu de-a doua sesiune a Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, care a avut loc în mai, a subliniat grandioasele succese obținute de Republica Populară Chineză în construcția socială.

Nu va mai trece mult timp și popoarele chinez, bulgar, cehoslovac și celelalte popoare libere vor desăvîși construirea socializării. Nu este departe ziua cînd muncitorii, țărani, intelectuali, toți oamenii muncii din Republica

Democrată Germană vor înalța de asemenea prin muncă neobosită și glorioasă luminosul edificiu al socializării.

Socializmul reperțează mereu noi victorii istorice. Ideologii burghezi n-au dect să caute „vicii” și lipsuri în sistemul socialist, să lăcă zărvă în jurul „crizei comunismului”. Ei se ocupă cu aceasta din primele zile ale existenței puterii sovietice în Rusia. Dar, în ciuda tuturor uneltirilor dușmanilor noi au construit socializmul și acum înaintăm cu succes spre societatea comunistă. În ce privește producția de industrială, țara noastră a depășit de pe acum toate țările capitaliste, cu excepția S.U.A., și ajunge din urmă, în ritm rapid, această țară — cea mai dezvoltată din punct de vedere economic.

Încă recent în Occident mulți își făcuseră din nou forma de dictatură proletariului, democrația populară, care a luat ființă după cel de-al doilea război mondial într-o serie întreagă de țări din răsăritul Europei, ar fi fost impusă în mod artificial popoarelor acestor țări de către comuniști, că ea nu ar avea viitor. Chiar și acum mai există încă destui oameni care se consolează cu asemenea afirmații.

Dar iată că o serie de țări democrat-populare se apropie neîmbrăcat de îndeplinirea sarcinii desăvîșirii construcției socializării. În anii de dezvoltare socialistă aceste țări au sporit de cîteva ori forțele de producție și dau acum o producție industrială atît de mare cît nu au dat nici odăit în trecut, sub regimul capitalistic.

Poporul însuși, care a devenit stăpînitorul bogățiilor țării sale, a demonstrat în fapt că este un gospodar mai vrednic decît capitaliștii. Aceasta înseamnă că orînduirea democrat-populară a trecut examenul vremii, și-a demonstrat viabilitatea ca orînduire care corespunde intereselor fundamentale ale oamenilor muncii.

Acasta este o mare victorie, o victorie de însemnătate cu adevărat istorică.

Victoriile noastre în întrecerea pașnică cu capitalismul sînt incontestabile

DE IMPORTANTĂ HOTĂRÎTOARE ESTE FAPTUL CĂ RITMUL DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI SOCIALISTE DEPAȘEȘTE MULT RITMUL DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI CAPITALISTULUI. Nu a trecut încă un an de cînd am constatat că țările sistemului mondial socialist, care cuprind 35 la sută din populația globului, produc aproximativ o treime din volumul mondial al producției industriale. De atunci economia țărilor socialiste a fost în permanență ascensivă, în timp ce economia lumii capitaliste a fost zguduită în urma fenomenelor de criză din principala țară a capitalismului — Statele Unite ale Americii.

În timp ce în Uniunea Sovietică, în primul trimestru a.c. volumul producției industriale a depășit cu 11 la sută volumul din perioada corespunzătoare a anului 1957, în Statele Unite ale Americii, potrivit datelor statisticii oficiale americane, volumul producției industriale a fost în primul trimestru cu 11 la sută mai mic decît în primul trimestru al anului trecut.

Deosebit de simțitor a scăzut producția în ramurile decisive ale industriei grele. De exemplu, extracția de petrol a scăzut în această perioadă cu 12 la sută, extracția de carbune — cu 21 la sută, producția de oțel — cu 40 la sută. Producția mărfurilor de consum de uz îndelungat a scăzut cu 20 la sută, iar producția de automobile — cu 26 la sută.

În întrecere pașnică a Uniunii Sovietice cu principala țară a capitalismului — Statele Unite ale Americii — noi avem rezultate care nu pot să nu bucure pe toți prietenii socializării. UNIUNEA SOVIETICĂ DEPAȘEȘTE S.U.A. ATÎT ÎN PRIVINȚA RITMULUI DE CREȘTERE, CÎT ȘI ÎN PRIVINȚA SPORULUI PRODUCȚIEI DE MINERUL DE FIER, CARBUNE, PETROL, FONTA, OȚEL, CIMENT, TESĂTURI DE LÎNĂ.

În privința unei serii de produse agricole, Uniunea Sovietică se apropie de volumul producției acestor produse în S.U.A., iar la unele produse a și ajuns din urmă și a întrecut chiar actualul nivel al producției americane. Uniunea Sovietică depășește Statele Unite ale Americii de peste două ori la producția de grâu, de aproximativ trei ori la producția de sfeclă de zahăr. Producția de lapte în Uniunea Sovietică și este prezentată în 1957 aproximativ 95 la sută din producția S.U.A., producția de grăsimi animale a fost ceva mai mare decît în S.U.A.

Victoriile noastre în întrecere pașnică cu capitalismul sînt incontestabile, dar aceasta nu ne dă temeiuri de a ne lăsa cuprînși de autoluminare, nepăsare, autoînfrînare. Nu trebuie să uităm nici o clipă că într-o serie de ramuri ale producției industriale și agricole rămînem încă în urma țărilor capitaliste, că nu satisfacem încă complet nevoile mereu crescînde ale populației țărilor noastre.

Astăzi putem afirma cu toată hotărîrea că în orice țară socialistă muncitorii și țărani trăiesc mult mai bine decît în trecut, în condițiile orînduirii exploatare. Și aceasta în ciuda faptului că țările socialiste au fost nevoite să biruie dificultăți uriașe, să înceapă construirea vieții noi prin lichidarea consecințelor războiului, prin crearea bazelor unei economii socialiste independente.

În aceste condiții oamenii muncii au fost nevoiți să accepte în mod conștient anume limitări în satisfacerea nevoilor lor de trai.

Știți bine cum a procedat poporul sovietic atunci cînd și-a creat economia socialistă. Ne-am refuzat multe lucruri, ne-am restrîns în ce privește alimentația, îmbrăcămînta, în ce privește producția obiectelor de larg consum, investind orice rublă economică în construirea uzinelor și combinatelor industriale grele, în ridicarea de centrale electrice.

Ne-am grăbit foarte mult în această direcție, pentru că știam că dacă nu vom cere într-o perioadă istorică scurtă propria noastră

Luînd cuvîntul, N.S. Hrușciov a rostit o amplă cuvîntare, transmînd delegații la Congres salutul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Cuvîntarea tovarășului Hrușciov a fost urmată cu deosebit interes și subliniată în repetate rînduri cu aplauze furtunoase. În încheiere, N. S. Hrușciov a dat citire salutilor adresat de C.C. al P.C.U.S. celui de-al V-lea Congres al P.S.U.G.

În sală au izbucnit din nou ovății furtunoase, prelungite, au răsunat aclamații și cuvinte de salut în cinstea prieteniei germano-sovietice, a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a unității de nezdruccinat a lagărului socialist și mișcării comuniste internaționale. Delegații au intonat „Internaționala”.

DE PRODUSE ALIMENTARE, SA ÎMBUNĂTĂȚEAȘĂ ÎN MOD RADICAL CONDIȚIILE DE LOCUIT ALE OAMENILOR MUNCII. SOCIALISMUL ȘI COMUNISMUL ÎNSEAMNĂ DOAR O VIAȚĂ MAI BUNĂ, MAI CIVILIZATĂ ȘI MAI PROSPERĂ PENTRU OAMENII MUNCII DECît ÎN CONDIȚIILE CAPITALISMULUI.

Partidul nostru depune multe eforturi pentru a descoperi și a folosi mai bine rezervele interne, pentru a deslășura și mai larg inițiativa maselor muncitoare, pentru a obține în viitorii ani satisfacerea la maximum a nevoilor și cerințelor poporului. În ultimul timp, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a efectuat o muncă însemnată pentru reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor. Aceste măsuri produse de pe acum un mare efect economic. În ultimii ani au fost luate în Uniunea Sovietică și o serie de măsuri importante pentru dezvoltarea continuă a agriculturii.

Am adoptat un larg program de dezvoltare a industriei chimice. Îndeplinirea lui va asigura un progres tehnic în economia națională a țării și va permite să se rezolve rapid sarcina sporirii producției mărfurilor de consum popular.

Referindu-se la campania împotriva țării lagărului socialist, dusa de cucerile reacționare occidentale care folosesc ca pretext denunțarea pronunțată de Tribunalul Suprem al Republicii Populare Ungare în procesul trădătorilor poporului ungur — Imre Nagy și complicității săi — vorbitorul a spus: „În ultimul timp tactica forțelor imperialiste amînește tot mai mult tactica din toamna anului 1956, cînd forțele reacționare imperialiste, făcînd o zărvă isterică în jurul evenimentelor din Ungaria organizate de ele, au dezvăluit agresiunea anglo-iranco-israeliană în Egipt împotriva independenței naționale a acestei țări. Și în momentul de față sînt la lucru în Orient Arab a ajuns la cea mai mare încordare. Principalele puteri imperialiste se gîtesc o intervenție în Liban al poporului luptă pentru independență, împotriva „faimoselor doctrine Dulles-Eisenhower”.

Uniunea Sovietică, toate țările lagărului socialist au demascat și vor demasca pe dușmanii păcii, pe cei care, recurgînd la calomnii și la treburile altor țări, să semene discordie și ură între popoare. Credincioasă principii politicii leniniste de pace, Uniunea Sovietică împreună cu toate țările lagărului socialist va face și pe viitor tot ce depinde de ea pentru a întări securitatea internațională, a obține slăbirea încordărilor internaționale, a asigura pacea în lumea întreagă.

Despre activitatea de întărire a colaborării țărilor socialiste

De mare însemnătate pentru strînsa unire a lagărului socialist au fost constituirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, care a avut loc în noiembrie anul trecut la Moscova, și recenta constituire de la Moscova a comitetelor economice. Documentele adoptate de aceste comitete sintetizează gigantică experiență a construcției socialiste în U.R.S.S. și țările de democrație populară. În declarație și-au găsit dezvoltarea mai departe tezele fundamentale ale marxism-leninismului potrivit cu condițiile epocii noastre.

Consfățuirile au demonstrat unitatea de nezdruccinat a popoarelor țărilor socialiste, interesul lor multilateral de a-și consolida și de acum înainte comunitatea, de a perfecționa și a dezvolta colaborarea țărilor lagărului socialist.

Experiența a arătat că țările socialiste nu pot acționa izolat, dată fiind existența lagărului imperialist. Dacă fiecare țară va pași de una singură, izolat, ea nu va putea folosi în deplină măsură pentru victoria socializării bogatele posibilități pe care le oferă sistemul socialist. Acționînd în mod izolat, în actualele condiții internaționale, ea nu va putea să asigure o povăz de nădejde cuceririi socialiste, nu le va putea ține ferii de atentatele imperialiștilor.

În S.U.A., iar la unele produse a și ajuns din urmă și a întrecut chiar actualul nivel al producției americane. Uniunea Sovietică depășește Statele Unite ale Americii de peste două ori la producția de grâu, de aproximativ trei ori la producția de sfeclă de zahăr. Producția de lapte în Uniunea Sovietică și este prezentată în 1957 aproximativ 95 la sută din producția S.U.A., producția de grăsimi animale a fost ceva mai mare decît în S.U.A.

Victoriile noastre în întrecere pașnică cu capitalismul sînt incontestabile, dar aceasta nu ne dă temeiuri de a ne lăsa cuprînși de autoluminare, nepăsare, autoînfrînare. Nu trebuie să uităm nici o clipă că într-o serie de ramuri ale producției industriale și agricole rămînem încă în urma țărilor capitaliste, că nu satisfacem încă complet nevoile mereu crescînde ale populației țărilor noastre.

Recent, a spus în continuare N. S. Hrușciov, guvernul sovietic a dat publicațiilor propunerile sale în legătură cu problemele propuse spre examinare la conferința șefilor de guvern. Guvernul sovietic propune din nou să se discute problemele internaționale cele mai importante și actuale care dădea existanță bunăvoință din partea tuturor părților pot fi de acum rezolvate.

Din păcate trebuie să constatăm că poziția adoptată de puterile occidentale nu dovedește cîtui de puțin că sînt gata să contribuie la crearea unei atmosfere favorabile ținerii conferinței la nivel înalt.

Zborurile efectuate de avioane americane încărcate cu bombe cu hidrogen în direcția frontierelor Uniunii Sovietice, politica curselor inamurii nucleare, înzestrarea Bundeswehrului vestgerman cu arma atomică, refuzul încăpăținat de a urma exemplul U.R.S.S. în direcția încetării experiențelor cu bombe atomice și cu hidrogen, crearea de baze atomice și pentru rachete, îndreptate împotriva țărilor socialiste, — toate acestea în-

Puterile occidentale nu contribuie la crearea unei atmosfere favorabile ținerii conferinței la nivel înalt

greunează pregătirea conferinței la nivel înalt, împiedică slăbirea încordărilor internaționale. Puterile occidentale scornește probleme pentru rezolvarea cărora încă nu există condiții, sau probleme care în general nu au de ce să fie discutate la conferința la nivel înalt. Calculul lor este simplu: ele vor în viitor să trîmbiteze sus și tare că au avut deplăte cînd au prevestit eșecul întîlnirii șefilor de guvern.

Printre aceste probleme este și problema reunificării Germaniei. Puterile occidentale insistă ca de această chestiune internă a poporului german să se ocupe comitetul german la nivel înalt. Este însă cît se poate de limpede că această problemă este o problemă internă a poporului german și nu intră în competența unei conferințe internaționale. A o propune pe ordinea de zi a conferinței înseamnă a torpila convocarea unei astfel de conferințe.

În ultimul timp în presa vestgermană se propagă intens proiectul prezentat recent în Bundestag, care prevede constituirea unui așa-zis „comitet al celor patru”

aducă a unui organ permanent al căruia reprezentanți ai Franței, Angliei, S.U.A. și Uniunii Sovietice, care, potrivit ideii autorilor lui urmează să se ocupe de pregătirea unor propuneri puse de comun acord în problema germană.

Proiectul de constituire a „Comitetului celor patru” este doar o nouă încercare de a semăna în rîndurile poporului german iluzia că problema germană ar putea fi rezolvată de către cele patru puteri, cu alte cuvinte o încercare de a-l înșela și de a-l abate de la căile reale ale reunificării țării pe o bază pașnică și democratică.

Guvernul sovietic este convins că singura cale care deschide perspectiva lichidării dezmembrării Germaniei constă în tratative. Într-un acord și o apropiere între cele două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Guvernul Republicii Democrată Germană a prezentat în propunerile sale o cale absolut concretă spre restabilirea pașnică a unității Germaniei, pe deplin reală chiar în actualele condiții complicate. Aceasta este o propunere de crearea unei Confederații germane.

În conferințele puterilor occidentale, problema unității Germaniei este legată de problema securității europene. Pentru aceasta se urmărește ca sub masca „reunificării” Germaniei să se obțină lichidarea orînduirii democrat-populare în R.D.G. și includerea Germaniei unificate pe această

bază în pactul nord-atlantic. Iată ce vor imperialiștii și ne invitați chiar să participăm la această acțiune.

Domnii imperialiștii obișnuiți să considere popoarele și state întregi ca monedă de schimb în lîngul dintr-o ei — a spus în continuare N. S. Hrușciov — ne măsură — după cît se vede — și pe noi cu unitatea lor de măsură și de aceea fixează chiar prețul pe care Germania occidentală ar putea să-l plătească Uniunii Sovietice dacă ar accepta reunificarea Germaniei pe baza condițiilor țărilor occidentale, adică împotriva voinței oamenilor muncii din R. D. G., fără a lua în considerație interesele vitale ale poporului german.

Dar pot oare comuniștii să contribuie la lichidarea orînduirii socialiste? Oare putem noi contribui ca întregul popor german să fie transformat în carne de tun pentru generali americani?

Despre ce fel de securitate europeană, la drept vorbind, poate fi vorba, dacă se preconizează transformarea întregii Germanii într-un cap de pod în vederea unei agresiuni împotriva țărilor socialiste? Trebuie de asemenea de ținut minte că populația Europeană este de peste 500 milioane oameni, iar în cele două state germane trăiesc aproape 70 milioane oameni. Insuși acest fapt arată că problema securității europene este o problemă mai largă și mai cuprinzătoare decît problema germană.

Poporul sovietic dorește să trăiască în pace și prietenie cu întregul popor german

N. S. Hrușciov a subliniat că U.R.S.S. și celelalte țări din Organizația Tratatului de la Varșovia au luat și iau atitudine împotriva blocurilor agresive, au propus încheierea unui pact de neagresiune între N.A.T.O. și Organizația Tratatului de la Varșovia. Amintim-vă de declarația făcută de cancelarul federal că el nu poate saluta înzestrarea unor noi puteri cu arma nucleară. De atunci a trecut de abia un an. Se spune că d-lu Adenauer îi este penibil cînd i se amintesc despre această declarație. Și acum pentru a se „justifica” cît de cît, el leagă schimbarea poziției sale de faptul că în Uniunea Sovietică au apărut rachete intercontinentale.

Dar ce legătură au asemenea argumente cu problema asigurării securității Germaniei occidentale dacă se ține seama că bazele militare și instalațiile pentru rachete afiate pe teritoriul ei pot fi făcute inofensive de statul care se apără cu ajutorul armelor cu rază de acțiune apropiată și că pentru aceasta nu este nevoie de loc de proiectile balistice intercontinentale.

Poporul nostru dorește să trăiască în pace și prietenie cu întregul popor german. Dușmanii dintre țările noastre a dus totdeauna nenorociri și suferințe incalculabile. Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană — bastionul forțelor iubitoare de pace ale întregului popor german — stabilește legături de strînsă prietenie și colaborare frățească.

Guvernul sovietic dorește să contribuie la cauza dezvoltării cît mai rapide a economiei și la avîntul continuu al bunăstării materiale a poporului Republicii Democrată Germană prietene, a hotărît să renunțe cu începere de la 1 ianuarie 1959 la fondurile pe care Republica Democrată Germană trebuia să le plătească în fiecare an pentru acoperirea unei părți din cheltuielile pentru întreținerea trupelor sovietice, care se află temporar pe teritoriul ei.

Alte poporului sovietic cît și alte popoare din Europa văd în Republica Democrată Germană un stat care a rupt în mod hotărît cu politica imperialistă și militarizării, a pășit ferm pe calea păcii și prieteniei între popoare. Tocmai prin aceasta se explică influența și prestigiul crescînd al Republicii Democrată Germană în relațiile internaționale și încrederea față de politica ei de pace.

(La ora cînd închidem ediția, transmisierea cuvîntării continuă).

— Subtitlurile și subtitlurile aparțin redacției —

CAUZE ÎNTĂRII PACII ÎN EUROPA ȘI ÎN LUMEA ÎN-

UN GEST PRIETENESC

Scrisoarea lui N. S. Hrușciov adresată lui W. Ulbricht și O. Grotewohl

BERLIN 11 (Agerpres). — A.D.N. transmite: M. G. Pervușin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R.D. Germană a făcut o vizită lui W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., și lui O. Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane, și le-a remis următoarea scrisoare din partea lui N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. și președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.:

„Către tovarășul W. Ulbricht, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania.

Tovarășul O. Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrată Germane.

Stimate tovarășe Ulbricht!

Stimate tovarășe Grotewohl!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul Uniunii Sovietice, în dorința lor de a contribui la dezvoltarea cît mai grăbnică a economiei și la avîntul continuu al bunăstării materiale a poporului Republicii Democrată Germane, prietene, au hotărît ca începînd din 1 ianuarie 1959 să renunțe la primirea sumei de 600 milioane de marci leașă anual pentru acoperirea unei părți a cheltuielilor pentru întreținerea trupelor sovietice staționate în mod temporar pe teritoriul ei.

Comunicînd această hotărîre a Comitetului Central al P.C.U.S. și a guvernului Uniunii Sovietice, îmi exprim convingerea în înflorirea continuă a Republicii Democrată Germane și în întărirea prieteniei dintre țările și popoarele noastre.

Cu respect sincer

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

N. HRUȘCIOV

7 iulie 1958

În numele C.C. al P.S.U.G. și al guvernului R.D. Germane, W. Ulbricht și O. Grotewohl au exprimat C.C. al P.C.U.S. și guvernului sovietic adinca recunoștință pentru ajutorul permanent și mărimos în dezvoltare și întărirea Republicii Democrată Germane.

N. S. Hrușciov s-a întors la Moscova

BERLIN 11 (Agerpres). — ADN transmite: După cum era dinainte stabilit, N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. și conducătorul delegației la Congresul al V-lea al P.S.U.G. a plecat la 11 iulie cu un avion „TU-104” la Moscova.

După întoarcerea la Moscova a lui N. S. Hrușciov, delegația P.C.U.S. la Congresul al V-lea al P.S.U.G. este condusă de O. V. Kuusinen membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și secretar al Comitetului Central al P.C.U.S.

MOSCOVA. — La 11 iulie s-a întors din Berlin la Moscova, cu un avion „TU-104”, N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., care a participat la lucrările Congresului al V-lea al P.S.U.G.

Pe aeroportul Vnukovo N. S. Hrușciov a fost întâmpinat de A.I. Mikhoian, M. A. Suslov, N. A. Șvernîk, P. N. Pospelov.

Lărgirea schimbului de mărfuri între R. P. Romîna și R. D. Vietnam

HANOI 11 (Agerpres). — În urma tratatelor purtate în spiritul înțelegerii reciproce s-a semnat la 10 iulie la Hanoi un acord de schimburi de mărfuri și plăți pe anul 1958 între R. P. Romîna și R. D. Vietnam.

Acordul prevede lărgirea volumului schimburilor și a nomenclaturii de mărfuri. R. P. Romîna va livra R. D. Vietnam transformatoare, produse farmaceutice, materiale de construcție etc. R. D. Vietnam va livra R. P. Romîna orez, schellack, cositor etc.

Acordul a fost semnat din partea R. P. Romîne de către tov. Ana Toma, adjunct al ministrului Comerțului, iar din partea R. D. Vietnam de către tov. Long Viet Chau, ministru adjunct al Comerțului Exterior.

Au fost de față ministrul adjunct al Afacerilor Externe al R. D. Vietnam și însărcinatul cu afaceri al R. P. Romîne în R. D. Vietnam.

Paul Robeson aclamat la Londra

LONDRA 11 (Agerpres). — Vineri a sosit la Londra venind din Statele Unite cunoscutul cîntăreț american și activist pe țărîm social Paul Robeson. Agenția Associated Press relatează că Robeson „s-a bucurat de o primire deosebită în Anglia în prima sa vizită pe care o face în afara Statelor Unite după opt ani cînd nu a căpătat pașaport american”. El a fost întâmpinat la aeroport de o mulțime de oameni printre care numeroși artiști.

Paul Robeson va efectua un turneu de concerte în Anglia. Fiind solicitat de ziaristii care l-au întâmpinat, Robeson a declarat: „Am luptat sub toate formele pentru drepturile poporului negru din Statele Unite, pentru pace și pentru libertatea popoarelor coloniale... Vreau ca Anglia să afle că am sosit aici în calitate de artist”. Apoi în aclamațiile celor prezenți pe aeroport Paul Robeson a interpretat cîteva din melodiile sale cunoscute în lumea întreagă.

Lucrările Conferinței experților de la Geneva

GENEVA 11 (Agerpres). — La 10 iulie, conferința experților a aprobat concluziile cu privire la aplicarea metodelor de înregistrare a undelor acustice pentru detectarea exploziilor nucleare de la mari distanțe în scopul controlării respectării unui eventual acord în legătură cu încetarea experiențelor nucleare.

În aceste concluzii se recomandă să fie inclusă metoda înregistrării undelor acustice (aeriene și hidroacustice) printre metodele de bază pentru detectarea exploziilor nucleare cu ajutorul unor rețele de posturi de control.

Conferința experților a continuat discutarea metodei de detectare a exploziilor nucleare cu ajutorul rețelelor de produse radioactive. E. K. Fedorov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., și dr. L. Machta (S.U.A.) au prezentat rapoarte.

Ședința a fost prezidată de acad. Horia Hulubei (România). Următoarea ședință va avea loc la 11 iulie.

Demonstrația oamenilor muncii de la Ulan-Bator

ULAN-BATOR 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iulie oamenii muncii din Republica Populară Mongolă au sărbătorit cea de-a 37-a aniversare a revoluției populare. La demonstrația care a avut loc în capitala Mongoliei au participat 50.000 de persoane, a-

dică o treime din întreaga populație a orașului Ulan-Bator.

În seara de 11 iulie, J. Tedenbar, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Mongole, a oferit o mare recepție cu prilejul celei de-a 37-a aniversări a Revoluției Populare Mongole.

Lucrările Conferinței Internaționale pentru Educație

GENEVA 11 (Agerpres). — La Geneva continuă lucrările Conferinței Internaționale pentru Educație. Au început dezbaterile asupra elaborării și publicării programelor pentru învățămîntul elementar. Șeful delegației romine prof. ing. Ștefan Bălan a făcut cu această ocazie o amplă expunere asupra experienței și rezultatelor obținute de țara noastră în elaborarea programelor învățămîntului elementar. Vorbitorul a făcut unele propuneri în legătură cu rolul Biroului Internațional de Educație în cunoașterea și răspîndirea celor mai însemnate cuceriri în domeniul metodelor și mijloacelor de învățămînt, precum și în legătură cu îmbunătățirea conținutului rapoartelor prezentate la sesiunile anuale de către Biroul Internațional de Educație. Cuvîntarea reprezentantului român a fost primită cu interes.

Mai multe delegații, printre care a Ecuadorului, Angliei, R.P. Ungare, R.S.S. Ucrainene, Republicii Arabe Unite, Italiei etc. au cerut reprezentantului român detalii cu privire la învățămîntul din țara noastră.

In Liban continuă lupte violente

BEIRUT 11 (Agerpres). — În cursul zilei de 10 iulie lupte violente au continuat în Liban. După cum relatează agenția France Presse, forțele populare din Tripoli au lansat numeroase atacuri împotriva trupelor guvernamentale. Comunicatul comandamentului armatei libaneze anunță că o unitate guvernamentală care se îndreptă spre Elmina a fost atacată cu focuri de armă automate. Armata a făcut uz de mototere și care blindate. În tot cursul zilei fost supuse tirului răscolitor.

Potrivit agenției United Press International, o puternică unitate a forțelor populare venind din orașul Minya și-a deschis drumul spre Tripoli în urma unei lupte violente cu forțele guvernamentale. Răscolaiții dețin poziții situate în imediata apropiere a rafinării de petrol a societății „Iraq Petroleum Company”. Aviația guvernamentală a atacat în mai multe rînduri concentrațiile forțelor populare din nordul orașului Tripoli.

Într-un interviu acordat agenției United Press International, liderul opoziției libaneze Saeb Salam a respins oferta președintelui Șamun de a se retrage de la președinția republicii în luna septembrie. Salam a anunțat că răscolaiții nu vor înceta lupta dacă Șamun nu demisionează imediat. „Nu vrem să-l avem pe Șamun ca președinte nici măcar o singură zi” — a declarat el.

Saeb Salam a subliniat de asemenea că opoziția din Liban nu va participa la alegerile parlamentare afiate vreme cît ele sînt organizate de guvernul lui Șamun.

VA INFORMAM PE NOBIL DIN

BELGRAD. — După cum anunță agenția Tanjug, tratativele care s-au desfășurat pe insula Briuni între președintele Republicii Arabe Unite, Nasser, și președintele R.P.F.I., Tito, au luat sfîrșit.

MOSCOVA. — La 11 iulie Anlonin Novoiy, președintele R. Cehoslovaciei, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, împreună cu activiștii de stat și de partid din Cehoslovacia care au făcut o călătorie prin Uniunea Sovietică, s-au întors la Moscova.

MOSCOVA. — La 11 iulie K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit delegația parlamentară a Islandei.

PARIS. — Agenția France Press se anunță că Pierre Mendes-France, fost prim-ministru al Franței, va întreprinde o călătorie în Republica Populară Chineză.